

Č. 4994.

Dávka z nájemného: I. * Podle pravidel o vybírání dávky z nájemného v Jablonci n. N. z r. 1924 podrobena jest dávce i nájemné v domech, které podle § 37 zákona č. 45/1922 resp. podle zákona č. 209/1920 osvobozeny jsou od daně činžovní. — **II. *** § 37 zákona č. 45/1922, resp. § 2 zákona č. 209/1920 nevyslovuje osvobození od obecní dávky z nájemného.

(Nález ze dne 7. října 1925 č. 18.526.)

Věc: Dr. Josef J. v J. proti okresní správní komisi v Jablonci n. N. (ředitel kanceláře Dr. Rud. Wenzel, za zúč. obec J. měst. vrch. rada Dr. Frt. Hudetschek) o dávku z nájemného.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím bylo v cestě instanční zamítnuto odvolání st-le proti platebnímu rozkazu měst. úřadu v J., kterým mu bylo uloženo zaplatiti za rok 1924 z jeho bytu v jeho domě v J. dávku z nájemného v částce 180 K a vybrati od nájemce Jaroslava V. dávku z nájemného rovněž v částce 180 K.

Stížnost shledal nss bezdůvodnou.

Není sporno, že uvedený dům st-lův byl vystaven se státní podporou podle zák. o stav. ruchu z 27. ledna 1922 č. 45 Sb. a že na tuto stavbu vztahuje se ustanovení § 37 tohoto zákona.

Stížnost dovozuje, že byty nalézající se v takovém domě nepodléhají obecní dávce z nájemného v J. zavedené pravidly schválenými zsv-em výnosem ze 7. ledna 1924, a opírá tento svůj názor jednak o uvedené ustanovení zákona, jednak o pravidla o vybírání dávky.

Podle cit. § 37 rozšiřuje se ustanovení zákona z 30. března 1920 č. 209 Sb. o přechodných daňových výhodách pro stavby také na stavby, které budou stavebně ukončeny nejdéle do konce roku 1923 s tou odchylkou, že stavbám domů s malými byty, které se započnou v roce 1921 a 1922 a stavebně dokončí nejdéle do konce roku 1923, přísluší úplné osvobození od domovní daně třídní a činžovní na dobu 50 let. Podle § 1 zák. posléze uvedeného poskytuje se stavbám tam uvedeným úplné osvobození od daně třídní i činžovní na dobu 20 let, a podle § 2 osvobozují se stavby v Šu 1 uvedené, pokud jim přísluší osvobození od daně domovní, na tutéž dobu od přírážek zemských, okresních i obecních k těmto daním.

Stížnost míní, že osvobození podle obou uvedených zákonných ustanovení vztahuje se i na obecní dávku z nájemného, poněvadž tuto dávku jest považovati za obecní přírážku k dani činžovní.

Tomuto názoru nemohl soud přisvědčiti. Obecní dávka z nájemného není obecní přírážkou, nýbrž dávkou samostatnou, jak plyne z Šu 29 zákona z 12. srpna 1921 č. 329 Sb., podle něhož mohou býti vybírány dávky obecní jako přírážky ke státním daním, nebo jako samostatné dávky, a z Šu 38, který jako samostatnou dávku uvádí také dávku z nájemného. Mezi přírážkou k dani činžovní a dávkou z nájemného jsou podstatné rozdíly. Přírážka vyměřuje se dle daně, kdežto dávka z nájemného dle výše tohoto, nebo dle činžovní hodnoty. Poplatným subjektem při činžovní dani a přírážce k ní jest táž osoba, totiž

majitel domu, kdežto při dávce z nájemného jest jím držitel bytu, tudíž osoba od nositele daně rozdílná. Není tudíž již vzhledem k této povaze dávky správný náhled stížnosti, že by osvobození od přírážek zahrnovalo v sobě též osvobození od obecních samostatných dávek.

Avšak ani pravidla o vybírání dávky neposkytují žádného podkladu pro to, že by stavby provedené podle uvedeného zákona byly osvobozeny od dávky z nájemného. Podle §u 3 pravidel neplatí se dávka z činžovní hodnoty místností, které jsou vzhledem ke svému věnování trvale osvobozeny od daně domovní. Z tohoto ustanovení, které jakožto výjimku ze všeobecné povinnosti dávkové upravené §em 2 jest vykládati restriktivně, plyne, že se osvobození od dávky nevztahuje na místnosti, které jsou od daně domovní osvobozeny pouze dočasně. O takovéto dočasné osvobození od daně domovní jde v daném případě, neboť osvobození jest podle uvedených ustanovení zákonných obmezeno na dobu 20, pokud se týče 50 let.

Že by dávka z nájemného mohla býti vybírána i z místností od daně osvobozených, tomu nebrání ani pojem této dávky, neboť dávka podle svého názvu »dávka z nájemného nebo z používaných místností« (§ 31 ob. fin. nov.) není dávkou vybíranou pouze z činže nebo činžovní hodnoty domů podléhajících dani činžovní, jak tomu bylo za platnosti zákona z 24. října 1899 č. 97 z. zák. česk.

Není tomu v cestě ani ustanovení §u 1 pravidel, podle něhož jest základem pro vyměření dávky celoroční k vyměřené dani činžovní přiznané a úředně upravené nájemné i činžovní hodnoty místností, ze kterých se nájemné neplatí.

Toto ustanovení má na mysli případ pravidelný, kde budou podkladem pro vyměření dávky data berní správou zjištěná, avšak uvedený základ vyměřovací není základem jediným, neboť ustanovením § 6 pravidel jest obecnímu úřadu dovoleno, aby samostatně zjišťoval veškeré pro vyměření dávky směrodatné okolnosti a stanovil činžovní hodnotu objektů dávce podléhajících a to bez ohledu na to, zdali jde o dům, podléhající státní dani domovní či nikoliv.

Že pravidla chtěla postihnouti i domy nové, třeba od činžovní daně dočasně osvobozené, jest ostatně patrné i z ustanovení odst. 3. § 1 pravidel, že v domech postavených v letech 1917 a dalších se zvyšuje dávky prosté minimum na 400 K, při nájemném vyšším (činžovní hodnotě) se sazba dávky snižuje na polovici.

Tím jest vyvrácena také námitka stížnosti, že by byty naléz. se v domě novém a tedy s mnohem vyšší činží, byly postihovány větší sazbou více, než byty stejné velikosti nalézající se v domě starém, a že by tato okolnost odporovala zásadě zákona o stav. ruchu, který právě tyto domy chtějí privilegovati.

Z uvedeného plyne, že ani zákon č. 45/22, pokud se týče zákon č. 209/20, ani pravidla o vybírání dávky z nájemného v J. neosvobozují od této dávky stavby provedené ve smyslu § 37 zák. z 27. ledna 1922 č. 45 Sb.

č. 4995.

Samospráva obecní. — Administrativní řízení:
I. O poučení o opravných prostředcích v řízení před úřady samospráv-